

Andragerne anmode om Erstatning for de sølelige Tab, som St. Croix har lidt ved Negeropstanden.

Andragendet indeholder en udførlig Fremstilling af Aarsagen til Oprøret, til hvis Standsning de sige, at Intet i Førstningen blev foretaget; men hvorvidt det er saa, som andeksteds gjort gjældende, at der har været nogle saa forvarslende tegn om den foreskænde Forstyrrelse, som blev opaaagtede, og at Oprøret maatte kunne være blevet forebygget eller standset, er et Punkt, hvorpaa Andragerne for Tiden ikke kunne eller ville indlade sig. Selv om Diemedet med Oprøret ikke strax var dem alle fuldstændig klart, saa blev det dem dog snart, nemlig at gjøre sig til Herre over hele Den, og Endet har altsaa ikke været rettet mod individuel og privat-personlig Eiendom, hvad og fremgaar af Gouvernørens Beretning til Kolonialraadet. Andragerne maa uforbeholdt paastaa, at Aarsagerne til Forstyrrelsen af den offentlige Fred kunne ikke søges eller findes i nogen virkelig og indgroet Utilfredshed med Arbejderregulativerne af 26de Januar 1849; ingen saadan Utilfredshed har nogensinde niist sig. Under disse Arbejdsregulativer har Landarbejderne det bedre end Arbejderne paa de britiske vestindiske Der, hvor et frit Arbejdsystem bestaar. Dette fremgaar og af en Kommissionsbetænkning af 23de Februar 1872, som blev fremlagt i Kolonialraadet samtidigt med Udkastet til nye Regulativer, der i sin første Paragraf indeholdt en Bestemmelse om, at Kontrakter skulle indgaaes for et helt Aar. Dette Udkast har ikke faaet nogen endelig Afgjørelse og er heller ikke, saavidt de vide, blevet taget tilbage. Naar Arbejdsregulativerne vedholdende anses som den eneste Aarsag til det Sæte, maa Ansvaaret falde dobbelt tungt paa Regjeringen og den lokale Overbestyrelse, der have opretholdt dem.

Nogen Misforngielse kom imidlertid tilstede ved Lov af 25de Februar 1876, der gjorde Forandring i Arbejdsforholdene ved at give Lørdagen fri og bestemme, at Arbejdsregulativerne skulle ophæves senest 3 Aar efter. Desuden blev Lyndearbejdet ved Fællessukkerfogeriet og Rørtussestationerne betragtet og betalt som frit Arbejde. Men i det fri Arbejde kunde Arbejderne, der vare bundne ved Arbejdskontrakter, ikke deltage. Dernæst maatte en Ventetid af 3 Aar forekomme dem alfor lang.

Den store Indskrænkning af Militærstyrken har været mod Planternes Ønske og er kun sket paa Grund af indtrængende Forlangende fra Rigsdagens og navnlig fra Gouvernørens Side, som navnlig har gjort gjældende, at Hjælp fra Statskassen ellers ikke kunde faas, og da Planternes Fremtid var afhængig deraf, vare de nødte til at tage den. Den 1ste April 1877 indtoges Militærstyrken i Frederiksted og den 1ste Oktober s. A. i Kingshills; men da Politimesteren i Frederiksted ikke saae sig i Stand til at besørge de udvidede Forretninger, blev han afflediget. Forandringen af Militærvesenet medførte Opspølsen af Bygninger, og Udgiften hertil saavel som til Pensioner gjorde, at Besparelsen i væsentlig Grad blev forfælet, saameget mere som andre Forandringer til at kunne skaffe hurtig Hjælp ikke blev gennemførte.

Paa Grund af Løse i 5 paa hinanden følgende Aar var Den ude af Stand til at dække de mest nødvendige offentlige Udgifter og maatte derfor gaa ind paa denne Indskrænkning af Militæret, skjøndt det var meget mod Befolkningens Ønske; men denne Nødvendighed vilde ikke have været tilstede, saafremt Moberlandet vilde have baaret Sagen til Kronens Repræsentant og de militære Garnisoner, hvad Billighed taler for.

Andragerne formene, at det er klart, at den Misforngielse, som gav sig Luft i Oprøret den 1ste Oktober, blev fremkaldt og næret ved politiske Handlinger af den danske Statsmagt og ved Undladelsen af for Fællessukkerfogeriets Bedkommende at paase Arbejdsregulativerne; dens Udbredelse blev muligjort ved den Indskrænkning, som Militæret havde faaet efter Statsmagtens direkte Anvisning, og derved tabtes Agtelsen ogsaa for den, samt at Oprøret var et Angreb mod Statssoverhøiheden paa Den.

De mene dernæst, at, dersom nogle saa Militære endda kun midlertidigt vare udkommanderede til Frederiksted forinden 1ste Oktober, da Forstyrrelse let sker ved denne Termin, — dersom væbnet Bistand var tidligere ankommet fra St. Thomas, — dersom denne Bistand paa en mere energisk og hurtig Maade var bleven anvendt, — dersom den Militærstyrke, der den 3die Oktober afgik fra Christiansted, havde forsøgt at standse eller forhindre Ildspaaattelse, — dersom den militære Hjælp, efter at Fortet i Frederiksted var blevet undsat, var sendt til Bestende, istedetfor at indskibe sig ombord paa et Dampskib og saa vende tilbage til Christiansted, — dersom betimelige og hensigtsvarende Skridt vare bleone gjort for at faae fat paa de af Oprørene skjulte Sager, — Meget vilde da være ugjort, og mange værdifulde Eiendele være undgaaede Udeleggelsen.

Følge officielle Dplysninger er Skaden anslaaet til 670,000 vestindiske Daler; men heri er ikke indbefattet Tabet af Magasinstykker, Møbler, Præctiofer og navnlig det store Tab ved, at Høsten ikke kan hjerpes i rette Tid o. s. v. 66 af de værdifuldeste private Bygninger ere nedbrændte i Frederiksted, og Tabet for Byen er anslaaet til 250,000 vestindiske Daler; men Bæveoplæg og mange